

ind-reglen«, og hvor der nedlægges veto af amtsråd/Hovedstadsråd. Denne sagstype er ny i styrelsen.

Udover de nævnte plansager behandler planstyrelsen de *dispensationssager*, hvor bebyggelsesprocenten overstiger 110 eller den højere procent, der måtte være fastsat i § 15-rammer/kommuneplan. Styrelsen har i gennemsnit behandlet 40 sager om året af denne type i perioden 1980–85. Samme årlige sagsantal må forventes i perioden 1985–90, dog formentlig med en stigende tendens, hvis byggeaktiviteten stiger.

Styrelsen anvender ikke ubetydelige ressourcer til behandlingen af *klagesager* efter kommuneplanloven. Om sagsantallet i perioden 1980–85 henvises til besvarelsen af spørgsmål 7. Antallet af klagesager må forventes fortsat at stige i takt med dels den stigende generelle interesse i befolkningen for miljøspørgsmål, dels med en stigende bygge- og anlægsaktivitet.

På baggrund af § 51 i kommuneplanloven yder planstyrelsen *rådgivning og vejledning* om kommune- og lokalplanspørgsmål. I størstedelen af perioden 1980–85, hvor plansystemet endnu ikke i fuldt omfang var trådt i kraft, har en stor del af denne virksomhed bestået i udarbejdelse af generelt introducerende materiale om loven i form af cirkulærer, vejledninger, standardbestemmelser m.v.

I de sidste par år er karakteren af vejledningsvirksomheden markant ændret til mere konkret vejledning særligt i forhold til kommunerne. Det kan eksempelvis nævnes, at antallet af skriftlige forespørgsler indbragt for styrelsen i 1984 var 115. På baggrund af de indkomne skriftlige forespørgsler hidtil i 1985 må det antages, at det tilsvarende tal for 1985 bliver 150. En del af styrelsens ressourcer anvendes til besvarelser af telefoniske forespørgsler fra kommunerne og deltagelse i møder med disse. Herudover deltager styrelsens medarbejdere i anden erfaringsudveksling med lovens »brugere« i form af kursus- og konferencevirksomhed.

Det må antages, at behovet for planstyrelsens konkrete rådgivning vil være stigende i perioden 1985–90 særlig til afklaring af spørgsmål om samspillet mellem planniveauerne og anvendelse af planen i den daglige beslutningsproces. Der må yderligere forventes en stigende tendens til, at statslige myndigheder i forbindelse med store anlæg og lignende forventer, at planstyrelsen i forlængelse af landsplandirektiver inddrages i udarbejdelsen af de nødvendige lokalplaner i lighed med, hvad der skete ved tilvejebringelsen af lokalplanen for Kastrup Lufthavn.

I perioden 1980–85 har planstyrelsen gennemført en række *udviklingsarbejder* særlig som grundlag for den ovenfor nævnte rådgivnings- og vejledningsvirksomhed. Styrelsen gennemfører også i øjeblikket sådanne arbejder, oftest som forsøg i samarbejde med interesserede kommuner (f.eks. om hybridnet, byomdannelse og erhvervsudvikling).

Styrelsen forventer, at ressourceindsatsen på dette område vil være uændret i perioden 1985–90. Dog forventer styrelsen at måtte afsætte flere ressourcer til gennemgang af de indkomne kommune- og lokalplanforslag for at bevare og udbygge styrelsens faglige niveau og viden især med henblik på en fortsat kvalificeret vejledning af kommunerne, men også for at kunne rådgive ministeren og besvare henvendelser fra folketinget. Styrelsen har derfor igangsat forberedelsen af en edb-mæssig registrering af planerne også med henblik på at stille denne til rådighed for amter, kommuner og øvrige »brugere« af lovgivningen.

Styrelsen har i perioden 1980–85 haft ansvaret for *lovforberedelsesarbejdet* i forbindelse med ændringer og forenklinger af kommuneplanloven. Der må forventes et fortsat lovforberedelsesarbejde frem til 1990 – bl.a. i fortsættelse af arealudvalgets arbejde og andet forenklingsarbejde.

I takt med den stigende generelle interesse i befolkningen for miljøspørgsmål er der også sket en stigende offentlig interesse i planlægningspørgsmål. Det har bl.a. betydet en stigning i *henvendelser til ministeren*. Planstyrelsen virker som ministerens faglige rådgiver i disse sager og behandlede i 1984 skønsmæssigt 150 sager af denne karakter.

Til *hele kommuneplanlovområdet* har der i styrelsen i 1980 skønsmæssigt været anvendt 40 årsværk (incl. kontormedarbejdere) med en faldende tendens frem til 1985, hvor der skønnes at blive anvendt 36 årsværk (incl. kontormedarbejdere).